

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Ob eleemosynam pauperibus negatam, tamquam latro damnatur, vir alioqui sanctus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

paecto accusantur, damnantur, puniuntur; tamen Deus scit, videtque eos aliunde poenam commeruisse, qua proinde illos sinit plecti. Itaque si cui male aliquid succedit, si mittitur in lapicidinas, si venit ad Charontis ianuam, si fit vel hosti miserandus, si malis mala sucedunt; non dicat, se innocentem pati. Esto non fecerit, quod fecisse dicitur; tamen aliquid patrauit, ob quod nefastum diem est meritus. In titulo homines errant, non errat Deus in supplicio. Immò saepe, vbi culpam vel nullam, vel non nisi exiguam agnoscit quispiam, ibi diuina statera scelus reperit. Ephram ludens vaccana occidit, & ecce quam diuturno carcere, quantoq; tormentorum, ac ipsius mortis discrimine ludum illum luit? Ludunt & alij quotidie; sed ita ludunt, vt ij, qui excubias agunt in Naupacto: rident, dum peccant; vt, dum non-peccant, flent. Sinit enim Deus iustissimè iniurias iniurijs compensari.

VII.

Simeon, Metaphrastes. 1.
Inilij.

Simile quiddam accidit magno illi alioquin eremita Ioanni, qui ob minus grauem caussam, iustum tamen, vt Simeon Salus indicauit, iam duci iussus erat. Historia apud Simeonem Metaphrastem his verbis narratur: *Malefici quidam fecere cedem, acceptumq; corpus per fenestram proiecere in domum prius dicti viri, maximè pij, & Dei amantisq;ni. Cum itaque non parvus exortus esset tumultus, res delata est ad Magistratum. Is vero tulit sententiam, ut in furca suspendetur dominus Ioannes. Cum ergo abires ad mortem, nihil apud se dicebat aliud, nisi: DEVS Salis adiutor mihi in hac hora. Cum Deus autem vellet eum seruare ex talis syphonvia, venit quidam, & dicit Abbatii Simeoni: O miser, ille tuus amicus dominus Ioannes ducitur ad furcam. Certè si moriatur, tu famem morieris: Nam nemo tuicuram gerit ut ille. Dicit verò ei quoq; quemadmodum sit contextum crimen eadis. Cum se itaq; tamquam fultum gesisset Abbas Simeon, dimisit eum, qui hoc illi dixerat, & secessit in locum occultum, ubi semper orabat: quem nemo sciebat, nisi amicus eius, pius, & DEI amans Ioannes. Flexisq; genibus Deum roganit, ut ipse liberaretur à tali periculo. Cumq; ij, quecum eduxerant ad suspedium, peruenissent ad locum, vbi erant posituri eis furcam, ecce occurserunt equites & dicunt, vt is solnatur: quoniam inuenti erant, qui cedem revera fecerant: Absolutus itaq;, recta cucurrit ad locum, ubi sciebat Abbatem Simeonem semper orare. Cumq; eum vidisset procul manus ad calum*

ad calum extendentem, extinxit. Iurabat enim, se vidisse globos igneos, ab ipso in calum ascendentes, & circa eum in orbem tamquam clibanum ardentes, adeo ut non appropinquaret, donec perfecisset orationem. Cum is autem consuersus eum vidisset, ei dixit: Quid est, Diacone Ioannu? prater dimensum bibisti? sed vade, ora. Hac autem tibi accidit tentatio, quoniam venerant ad te duo pauperes: Cumq; tibi suppeteret, quod eis das, eos es auersatus. Non enim tua sunt, que das, o frater. An non credis ei, qui dixit, illum qui elargitur, esse centuplum acceptum in hac vita, & in futura possessorum esse vitam eternam? Atq; se credis quidem, da. Si autem non das, manifestum est, te Domino non credere. Ecce verba Salis, id est, fatui, vel Sapientis potius Sancti. Accidunt multa mortalibus mala, capiuntur, in vincula compinguntur. Non putent se innocentes. Si in re alia nulla deliquerunt, satis est, fuistis immisericordes. Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur. Nec sanè Ioannes diaconus, sed Salus pro eo orans auditus est. Tantum porrò crimen in homine alioqui Sancto, Ioanne diacono, iudicatum est, non dedisse egeno cùm posset, vt furcā illi fuisse expiandum. Quàm multi nondant, cùm possent? parui id faciunt? Audiant S. Ambrosium: Hoc est occidere hominem, vita sua ei subsidia denegare. Psalm. 118. Caeue, ne inter loculos tuos includas salutem inopum: tamquam intulisi sepelias vitam pauperum.

Vidistis iusta iudicia Dei, quibus Ephram sibi, virum tam sanctum præparauit, & Ioannem exercuit? Vestri imaginem vidistis: quippe & vos Deus vult ad gloriam comparare. Audiant & ruminent has historias animalia munda; immo & immunda, vt munda fiant. Audiant & expendant diuinam in ira clementiam, quicumque, dum vestem, pecuniam, equum, aut aliud perdidunt, dum grando fruges percussit; dum alter innoentes calumnia affecit, infamia foedavit, etiam apud iudices, falsa accusatione damnum intulit, vincula procurauit; qui vicos habent conuicijs assiduis lacescentes, asperum dominum, crudellem maritum, rixosam coniugem; quietiam ab hoste capti rigide barbareque tractantur; qui aduersa hæc impatienter ferunt, angore eanescunt, sibi capillos euellunt, vnguis genas lacerant, eulant, solatium nullum admittunt; queruntur ubique, irascun-

Prou. 21. M.

S. Ambrosius

Psalm. 118.

VII.